

τάστασιν καὶ ἀν εὑρισκόμεθα. Φυντάσου κύριε πολῖτα τῆς **Τραπέζου** (δηλαδὴ τῆς πλατείας τοῦ Γιαννοπούλου) φαντάσου τὸν καλπάκ-βούλγαρον μολύνοντα διὰ τοῦ νωθροῦ βλέμματός του τὸ ὄντειρόν σου, τὸ ἀστρον σου, τὴν ἀγίαν σου Σοφίαν¹ φαντάσου τὸν πλαδαρὸν ρουμάνον τεντονόμενον καὶ ζητοῦντα νὰ ἐπακουμένησῃ τὴν παχεῖαν γάμπαν του ἐπὶ τῆς Χαλκιδικῆς, φαντάσου τὸν ἀρβανίτην λέγοντα διὰ τὴν ἔγεννήθη εἰς τὰ Γιάννενα. "Α τότε τὸ αἷμα ἀναβίνει εἰς τὴν κεφαλήν μου, κοκκινίζω, ἀρπάζω, τὸ φύλλον πορείας καὶ λέγω :

"Οχι κύριε Λομβάρδε, καλὸς εἶνε τὸ ταξείδι τὸ δηποῖον ἐπροτίμησαν τὰ ἀνεψίδια σου, ἀλλ' ἐγὼ προτιμῶ τὸ **Ξυνοκρεμμυδορέψεμον**. Βμπρὸς εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ Θεούς αἴρεσθαι ἀπόψε. Πάρτε δηλοὶ ἀπὸ ἓνα φύλλον πορείας καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὰ φέρῃ δεξιά.

* *

— Μὰ ἐγώ είμαι ὄρφανός.

— Μὰ ἐγώ ἔχω ἀδελφὸν ὑπηρετοῦντα εἰς τὸν στρατόν.

— Μὰ ἐγώ ἔχω πατέρα ἀνώ τῶν 70 ἔτῶν.

— Δηλαδὴ μὲν ἄλλους λόγους ἐπέσαμεν εἰς τὰ χέρια τῶν **Δημάρχων**. Ἀντίο ἐπιστράτευσις! Ἀπὸ τὸ ὄψος ἐκεῖνο τοῦ ἐνθουσιασμοῦ κατήντησες εἰς τὸ κατώγιον τῶν δημάρχων!

* *

— Θὰ καθῆστε ἀκόμα; διακόπτει ὁ ὑπηρέτης τῆς **Τραπέζου**.

Γιατὶ αὐτὴ ἡ βία ἀπόψε;

— Γιατὶ τὸ καφενεῖο θὰ κλείη νωρὶς πλέον. Γιατὶ λογιαίζει ὁ Ἀχιλλέας, διὰ τὸ μένη ἀνοιχτὸ δῶς τὰς δύο θέλει 935 δικάδες νερό.

— Ε, φέρε μας λίγα νερὰ κρύα ἀκόμα καὶ φεύγουμε γιὰ τὰς στήλας νὰ πάρουμε τὸν καφέ μας.

Σφραγίδα.

ΧΑΣΙΩΤΙΚΑ.

"Εγγωρίζομεν τὸ ζύγισμα τῶν κουτσούρων ἀλλὰ τὸ ζύγισμα τοῦ νοδος—μέχρι τοῦδε μόνον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνίνου εἰς μέτρον ὑποβληθέντας διὰ τοῦ γοομέτρου—δὲν τὸ ἐγγωρίζομεν.

— Ήδη καὶ δ νοῦς ἔξυγισθη. Ἰδοὺ τὸ ἀπαντᾶ παρὰ Χασιώτη τῷ ἀγνώστῳ εἰδούς ιατρῷ κατὰ Καμπούρογλουν :

— Εξυγισθηρ εἰς τρία **Πανεπιστήμια**.

— Ο Χασιώτης αὐτὸς ὁ εἰς τρία πανεπιστήμια ζυγισθεὶς χωρὶς νὰ μᾶς ἀναφέρῃ ἢν εὑρέθη πουθενὰ **Ξύνκεος**, συνειθίσας νὰ βλέπῃ δῆλα τὰ ἀμφισσητούμενα, ώς τὰ κύτταρα, τὸν πατριωτισμὸν του καὶ τὰς κατὰ φαντασίαν ἔνεκα τούτου καταδιώξεις παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, δὲν κατώρθωσε νὰ ἴῃ τοὺς ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ σκοτωθέντος συμπατριώτου του παιδὸς μώλωπας.

— Αὕτης δημοσίευσης ὁ Χασιώτης διολογούσι ὁ καῦμένος, διὰ τὸν πίστιν δίδει εἰς τὸ ἀγαμηνοτικόν, ἥγουν δηλαδὴ εἰς τὰς παραστάσεις τῶν ἄλλων, ἐπομένως ὁ πόνερος Χασιώτης δὲν

ἡτο δυνατὸν νὰ διακρίνῃ μώλωπας ἀφοῦ οἱ ἄλλοι — αἱ πηγαὶ τοῦ ἀγαμηνοτικοῦ — δὲν τῷ εἶπον, διὰ τὸν μώλωπας ἥσαν μώλωπες.

Συμπέρασμα. Ζυγίζεται εἰς τρία πανεπιστήμια, ἐκφωνεῖς λόγον ἐν τῇ λέσχῃ τῶν Ιωαννίνων περισπούδαστον κατὰ τὴν Ἐφημερίδα, συντάττεις, ὑπόμνημα περὶ Ἡπείρου, τὸ ὄποιον δὲ μὲν ἐπιφανῆς Egger συγκαταλέγει μεταξὺ τεσσάρων ἄλλων ἑλληνικῶν ἔργων εἰς τὰ ἄριστα προϊόντα — σύκα καὶ σταφίδα — ἡ δὲ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία σημιτοῖς διὰ τὸ φέρει δέξιαν πρὸς τὸν συγγραφέα, κάμνεις ἔκκλησιν ὑπὲρ τῶν λιμοκτονούντων ἐν Ἡπείρῳ ἀδελφῶν καὶ ἡ Ἐφημερίς ἀποκαλεῖ αὐτὴν σεπτὴν καὶ ὑψηλήν, ὑβρίζεται ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος καὶ λέγεται διὰ τὸν ταράττεσαι τὸ παράπαν διότι τοῦτο καλεῖται συναλοθησίς, ἐκλέγεται μέλος ἐταιριῶν τόπον ἐπεχουσῶν ἀκαδημιῶν, γράφεις πραγματείαν περὶ κινήσης καὶ σὲ ἐπαινεῖ δὲ Ἀφεντούλης καὶ ὁ διακεκριμένος ἐν Ναυπλίῳ ίατρὸς Κουτσουνόπουλος χωρὶς νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν σχέσιν μετὰ σοῦ . . . Καὶ δημως ἐκπληρῶν μετὰ δυνάμεως αὐτοτρόπητος τὸ καθῆκόν σου, δὲν δύνασαι νὰ διακρίνῃς διὰ οἱ μώλωπες εἶναι μώλωπες, διὰ τὸν προμηθευταὶ τοῦ ἀγαμηνοτικοῦ δὲν σοὶ εἶπουν διὰ τὸν μώλωπες ἥσαν μώλωπες.

Ἀλαταποθηκάριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΦΕΑ! ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΦΕΑ!

— Ο φιλόκαλος ποιητὴς τῆς **Παγκάστης** οὗ τὰ μέτρα ἐξέρχονται ἐκ τῶν κομψοτέρων τῆς ἀρχαιότητος ρούμιδῶν καὶ ἡ γλώσσα ὑποδεικνύει τὴν χάριν τῆς Νέας κωμῳδίας παρεσκεύασε νέον γλύκυσμα διὰ τοὺς ἀδηφάγους δόδόντας τῶν κριτικῶν. Ο κ. Δημήτριος Α. Κορομηλᾶς παριστάνει τὸ σάββατον τὸν ***Ανακρέοντα** αὐτοῦ, δράμα εἰς τρεῖς πράξεις. Ανακρέων καὶ δράμα!

Αὕτο δὰ εἶνε τὸ περίεργον ὅπερ παρακινεῖ τὸν φιλόμουσον κόσμον νὰ ταξιδεύσῃ μέχρι τοῦ **Όρφεως**.

Σπεύσατε νὰ ἴδητε τὴν καλλιφωνοτέραν λύραν τῆς ἀρχαιότητος ἡς τὰς χορδὰς παρέλαβον δὲ Heine καὶ ὁ Beranger. Σπεύσατε νὰ ἴδητε τὴν φειριώσαν κάπαν τοῦ Φερεκύδους καὶ ἔνα τύπον παρασίτου στρεβελεκέγκη. Τὸ **σάββατον** λοιπὸν εἰς τὸν **Όρφεα**, θὰ συναυτηθῶσιν οἱ μᾶλλον διδάσκαλοι καὶ οἱ μᾶλλον μὴ διδάσκαλοι. Ο **Ανακρέων** διὰ μὲν τοὺς μὲν ἔχει νὰ χαρίσῃ τὰ τάλαντα τοῦ Πολυκράτους, διὰ δὲ τοὺς δὲ ἔχει τὸ ἄσμά του διὰ τὸν θάξτρελλανη καὶ τὴν Δάφνην ἀκόμα. Εν τῷ δράματι τούτῳ πρώτην φορὰν θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ εἶδος τῆς μουσικῆς διὰ τὸν μὲν **Άρχιλόχου** ἐφευρεθὲν ὄνομάσθη **παρακαταλογή**. Δηλαδὴ λυρικὰ ἄσματα ἀπαγγελλόμενα θὰ συνοδεύῃ ἡ δράκηστρα. Ο κ. Κορομηλᾶς διὰ τὰ τοιαῦτα εἶνε μάγνυς. Ήμπορεῖ νὰ ξεσκονίσῃ δῆλην τὴν ἔθνικὴν βιβλιοθήκην π. χ. διὰ νὰ εύρῃ τὸ φοροῦσε δὲ **Ανακρέων**, καὶ ποίου εἰδους ἥτοι ἡ λύρα του. **Τὸ σάββατον** λοιπόν. Λάβετε εἰσιτήρια ἀπὸ αὔριον, δοσοὶ θέλετε νὰ ἴδητε πῶς δὲ **Ανακρέων**, τὰ κάλανες θάλασσας εἰς τὴν δευτέραν πρᾶξιν θέτων πῦρ εἰς τὸ ἀνάκτορόν του. "Αμ διεστίτης ποῦ πωλοῦσε δικολογίας τῶν ἔθνων δανείων ἀπὸ τὸν καιόδον τοῦ **Ανακρέοντος** ἀκόμα; ***Α!** διλίγον ἐλειψε νὰ σᾶς εἶπω τὸ καλλίτερον. **Στρεβελεκέγκη**? Αὕτο τὸ ἀφίγια μυστικόν.

Γεωργάνος.